

Johannesjuhlat 3.8.2019

Juhlapäivän ohjelma

9.30	Lipunnosto Liedon Keskuskoululla
10.00	Hartaushetki Liedon kirkossa • Pastori Veikko Sailola Kukkatervehdykset sankarihaudalla ja Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä
11.00 – 14.30	Ruokailu ja kahvi Liedon Keskuskoululla
10.00 – 14.00	Johanneksen sukuja tutkivien tapaamispaikka
11.00 – 13.00	Kylä-, koulupiiri- ja sukokoukukset koulun tiloissa
13.00 – 14.00	Johannes-Seura ry:n syyskokous
14.00 – 14.30	Tervehdysten vastaanotto
14.30	Päiväjuhla, juontajana Tuija Saura

Johanneksen kirkonkellot kutsuvat jälleen Lietoon

Kirkkokuva: Etelä-Karjalan museo – DigiCarelica-kokoelma.

Lieto toimii juhla järjestäjänä 18. kerran. Vuosikymmenten kierrossa juhlat toimikunnan vastuutehtävät ovat ehtineet siirtyä isovanhemmilta seuraaville polville, mutta järjestelyjen taito ja tahto ovat tallella. Päiväjuhlan ympäristö on hyvin lähellä alkuperäisiä Liedon

maamiesseurantalon eli Manttaalin maisemia. Ulkoilmatilaisuuksien sekä monituhantisen osallistujamäärän aika on jäänyt taakse ja merkkipäivää on mahdollista viettää koulukeskuksen oivallissa puitteissa.

Silviisii Hämeenlinnassa

”Tälviisii”, julistivat hämeenlinnalaiset Karjalaisia kesäjuhlia. Osallistuin ystävänä kanssa pitkistä aikaa juhlille ja kahden päivän reissu kannatti. Kun sai olla vain turistina mukana, ehti nauttia juhlien monipuolisesta annista lauantain avajaisista sunnuntain pääjuhlaan asti. Monenlaista olikin tarjolla ja nautittavissa. Myös aurinkoinen sää piti tunnelmaa korkealla.

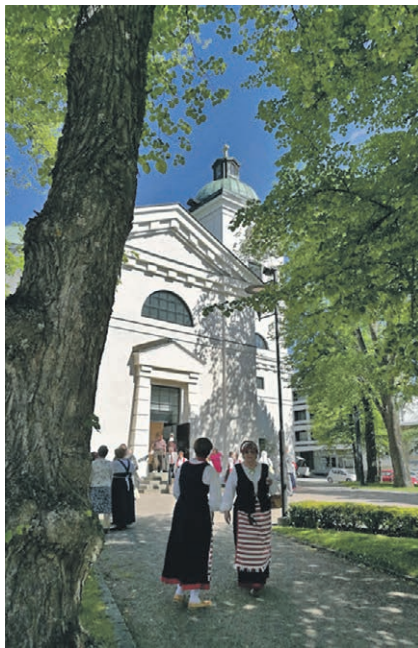
Karjalan maratonin palkintojen jakotilaisuudessa mitalien jakaja kyseli kaikilta voittaneilta taustapitäjää rennon oloisesti. Lähes karjalaisiksi hän julisti umpihämäläisiäkin juoksijoita. Karjalaisella torilla oli valtava määrä katsottavaa ja hypisteltävää, ja vaikka ei olisi mitään tarvinnut, joutain pientä tuli kuitenkin hankituksi. Avajaisissa ilahdutti iloinen ja rento tunnelma. Oli hyvää musiikkia – mm. **Erkki Liikanen** ja **Sanna Pietiäinen** – oli **Mari Kaasista** lapsikuoroineen. Pitihän vielä turkulaisena mennä kuuntelemaan Turun Karjalakuoron konserttia. Lämpimässä kesäillassa testattiin tans-

sikuntoa Katumajärven lavalla Sannan ja Mattiloiden musisoidessa.

Sunnuntain hengellinen anti oli joko ortodoksinen tai luterilainen jumalanpalvelus. Päädyimme jälkimmäiseen. Valoisa kaunis ristikirkko oli ääriään myöten täynnä. Hyvässä sovussa hikolimme kansallispuvuissamme, mutta vastineeksi saimme nauttia todella kauniista kuoro- ja soitto-osuuksista. Piispa **Matti Revon** saarna oli havainnollinen ja oivalluksia synnyttävä.

Kirkosta marssimme suoraan kulkueen järjestäytymiseen. Paljon oli väkeä. Varsinais-Suomesta osallistujia ei ehkä ollut paljon, mutta ryhmä ilahdutti katsojia, sillä kuoro jaksoi laulaa lähes koko vaelluksen ajan. Katujen vierillä sadat paikalliset vilkuttivat kävelijöille ja kuvasivat kulkuetta. Saisimmeko ensi vuoden kulkueeseen myös Johannes-Seuran mukaan lippuineen ja airuineen?

Pääjuhlat ovat usein puuduttavia ylen juhlallisine puheineen. Juontajana toimi **Riitta Hietanen**. Tällä kertaa juhlapuhuja oli professori **Karl-Erik Michelsen**,

Hämeenlinnan kaunis luterilainen kirkko oli sunnuntaina täpötäynnä juhla-kansaa. (Kuva: Kaija Sipilä)

joka kertoili elävästi karjalaisuudesta jopa brändinä ja nauratti karjalaisen naisen (”hetipuheen” käyttäjän) ja miehen (anttirokkamaisuuden) luonnehdinnalla. – Karjala on kokoaan suurempi vaikuttaja. Asuttaminen onnistui ja antoi mallin erilaisten ihmisten sopeutumisen mahdollisuuteen, hän totesi. Hänen mukaansa karjalaisuudella on tulevaisuutta ja

Viipurinrinkilät kävivät kaupaksi Karjalaisella torilla. (Kuva: Minna Suhonen)

paljon annettavaa Suomelle.

Ensi vuonna kesäjuhlia vietetäänkin Helsingissä, jossa puitteet ovat suuremmat kuin idyllisessä Hämeenlinnassa. Karjalan Liiton puheenjohtaja Pertti Hakanen mainosti niitä myös liiton 80-vuotissyntymäpäivinä.

– Kaija Sipilä –

Turun Karjalakuoron konsertissa kuultiin kuoron monipuolista ohjelmistoa.

Sunnuntain juhlakulkue valmistautui marssille. <– (Kuvat : Kaija Sipilä) –>

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

Veteraanipalkittuja

s. 3

Juhlatietoa ja tervehdyksiä

s. 4–5

Muista uusi murrekirja

s. 5

Tutustu Asikkalan kirkkoon

s. 7

Päätoimittajan kynästä

Johannekselaisen päätoimittaja **Hannu Rastas**

Kelloja kuullaan

Minulta on kysytty, milloin Johannesjuhliin liittyvä kotipitäjän kirkonkellojen soitto on aloitettu. Suoralta kädeltä en osannut vastata, mutta lupasin asiaa tutkailla ja aiheeseen palata. Tämä on hyvä foorumi vastata sekä jakaa tietoa samalla laajemmin Johannekselaisen lukijoille. Taustatiedoksi olen olettanut, että kellojen äänitys liittyi suoraan kirkon korjaustöiden ja ehostuksen jälkeiseen vihkimistilaisuuteen elokuussa 1938. Kirkkoherra Hallan aikalaistodistuksen mukaan äänitys tehtiin kuitenkin vasta noin vuotta myöhemmin.

Äänen tallennukseen on tarvittu toimivat kellot. Siitä uhkasi tulla ensimmäinen ratkaiseva kompastuskivi. Keväällä 1939 Pyhän Johannes kirkon kellot nimittäin rikkoutuivat – pääsiäisen aikaan suurempi ja kaksi viikkoa myöhemmin pienempi heikommaksi tiedetty. Seuraava kompastuksen paikka olisi voinut olla uusien kellojen saaminen. Seurakunta ryhtyi kuitenkin hankintaan ripeästi ja Lokomo pystyi toimittamaan tilauksen syksyyn mennessä asennuksia myöten. Seuraava askel oli jo sattumaa. Uusien kellojen ääni haluttiin tallentaa ja sen ajan tekniikan mukaisesti välineenä oli paksu savikiekkolevy – samaa kuin aikakauden iskelmissä. Tallennuksen teki tai ainakin otti haltuunsa Yleisradio. Heillä oli ilmeisesti omia syitä saada uutta ääntä talteen ja käyttöön. Tämä ehti toteutua ennen syksyn dramaattisia vaiheita.

Johannes-Seuran perustamisen ja alkuvaiheiden jälkeen hallitus on helmikuussa 1951 päättänyt selvittää äänityksen säilytystä ja käyttöä. Merkintätavasta näkee, että asia on ollut epävirallisesti keskusteluissa jo pidempään. Heimo Heimola sai selvitystehtävän hoitaakseen ja sen ajan yhteyksiä ajatellen valmista tuli nopeasti. Toukokuussa hallitus saattoi todeta, että käyttöön oli saatu levyllä noin neljän minuutin mittainen kellonsoitto. Levyn haurautta ja kulumista pelättiin ja varoiksi hankittiin siitä pian toinenkin kappale.

Nyt päästään vastaamaan alkuperäiseen kysymykseen. Tallennuksen ensiesitys kuultiin Paimiossa heinäkuussa, kun Johannes-Säätiön toimesta paljastettiin Sankarivainajain ja sodan muiden uhrien muistomerkki – kuvanveistäjä Aarre Aaltosen suunnittelema. Sen jälkeen ei tarvinnut odottaa kuin seuraavaan päivään ja Johannesjuhlien kirkkokansa sai Piikkiössä muistaa kotiseutuaan oman kirkon kelloin. Niiden sointiäni saattoi vaatia totuttelua äänityksen takia sekä kellojen muutoksenkin takia. Päivämäärä oli sunnuntai 29.7.1951.

Levyä tai pitänee sanoa levyjä käytettiin, tuloksena niihin ajan patina eikä myöhempi siirto c-kasetille rahinoita poistanut. Onneksi uudempi digiaika on antanut käyttöön korjaavia konsteja. Voimme olettaa, että tämän kesän juhlakansa saa kuullakseen yhtä selkeää soittoa kuin ensiesityksissä aikanaan.

Karjalan Liiton katsantoja

Johannekselaiset ovat vuosikymmenten varrella saaneet juhlapuhujiksi lukuisia Karjalan Liiton johtohenkilöitä. Yhteydet Johannekseen ovat monella rakentuneet oman henkilöhistorian sitein, mutta Liiton näkökulmat ovat silti tulleet luontevasti ja ajankohtaisina esiin. Oikein onkin, että juhlaohjelmiin on saatu sukujen, kylien, kotipitäjän ja murrealueen lisäksi mahdollisuus kytkeytyä laajemmin siirtokarjalaisen väestön yhteisiin askeliin tai ainakin tunnistaa kulloinkin ajassa liikkuvia haasteita ja saavutuksia. Tällä kertaa sillanrakentajan roolissa toimii Liiton puheenjohtaja Pertti Hakanen, joka on osaltaan luotsannut järjestöä ja karjalaista liikettä keväästä 2017 lähtien. Paras tervehdystuliainen hänelle on epäilemättä johannekselaisten vahva läsnäolo tasavuotisessa juhlapäivässä.

Aineiston toimittaminen

Aineiston toimittamiseen on käytettävissä useita eri vaihtoehtoja. Mieluiten otamme vastaan valmiiksi sähköiseen muotoon tehtyä aineistoa eli sähköpostilla toimitettua, mutta kaikki perinteiset menettelytavat ovat edelleen myös käytössä. Sähköpostilla aineiston voi lähettää osoitteeseen hannu.rastas@dlc.fi tai johanneseura@elisanet.fi. Muussa muodossa olevat aineistot Johannes-Seuran toimistoon Kaarinan Piikkiössä, osoite: **Johannekselainen**, Toimitus, Myllytie 1, 21500 PIIKKIÖ.

Pyydämme toimittamaan aineiston seuraavasti:

Elo-syyskuun kaksoisnumeroon aineisto viimeistään 14.8. (painopv 29.8.). Lehti lähtee jakeluun suoraan kirjapainosta. Jos aineiston toimittamisesta on kysyttävää tai ilmenee häiriöitä jakeluaikataulussa, ottakaa yhteyttä lehtitoimikunnan jäseniin.

– Lehtitoimikunta –

Kuolleita

Unto Taavetti Kaijanen kuoli 3.5.2019 Kaarinassa. Hän oli syntynyt 7.7.1936 Johanneksessa. Kiittäen ja kaivaten muistavat Seija, Kimmo ja Arja, Janina, Anniina ja Melnia, Toni, Caroline, veli ja sisar perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Mirjam Heinonen o.s. **Törni** kuoli 28.4.2019 Turussa. Hän oli syntynyt 6.7.1922 Johanneksessa. Kaivaten muistavat lapset ja lastenlapset perheineen sekä sukulaiset ja ystävät. Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.

Kaija Kyllikki Björklund o.s. **Kesäläinen** kuoli 2.5. 2019 Liedossa. Hän oli syntynyt 2.8.1928 Johanneksessa. Kaipauksella muistavat Pertti, Johanna, Kristiina, Ossi ja vauva, Petteri, Merja, Pasi, Tiia ja Maila sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Johannesjuhlat

Jokakesäinen huipputapahtuma Johannesjuhlat hämmöittää tämän lehden ilmestyttyä enää muutaman viikon päässä. Juhlilla tapaamme tuttuja, ja monipuolinen ohjelma toivottavasti ilahduttaa ja voimaannuttaa juhlavieraita. Myös Raamattu puhuu monessa kohtaa juhlista niin maan päällä kuin Jumalan luona sitten joskus tuonilmaisissa, taivaassa.

Onko sinulle tullut koskaan tarjouksia, jotka tuntuvat olevan liian hyviä ollakseen totta? Minulle on joskus tietokoneen välityksellä tullut tarjouksia, joissa luvattu jopa miljoona dollaria, kunhan vain lähetan muutaman tuhat euroa jonnekin päin Afrikkaa!

Luukkaan evankeliumin luvussa 14 Jeesus kertoo, miten Jumalan armo tuntuu olevan melkein liian hyvää ollakseen totta. Totta se on ja vapaasti vastaanotettavissa. Meitä varten, sinua ja minua.

Raamatunkohdassa kuvataan, miten eräs herra on järjestänyt kaiken hienosti tarjotakseen ystävilleen komeat juhlat. Hän lähettää kutsut, kaikki pienetkin yksityiskohdat on mietitty ja sitten hän lähettää varsinaisen kutsun: nyt tulkaa, kun lopulta kaikki on valmista! Tämä on sellainen tarjous, josta ei kannata kieltäytyä. Tässä tarjouksessa ei ole mitään ketunhäntää!

Kutsutut esittivät kuka mitäkin tekosyitä. Niinpä kutsu kohdistettiin seuraavaksi kaikille meille, jotka olemme köyhiä, rikkinäisiä, sokeita ja rampoja. Hän kutsuu hylätty ihmiset ja niin sanotut pakanat juhliinsa. Jeesuksen kanssa me vietämme juhlaa Jumalan kanssa. Ei Jumala meiltä ihmeitä vaadi. Hän ei vaadi itsemme parantelua, vaan Hän armahtaa. Jeesus on tehnyt kaiken valmiiksi, eikä meidän tarvitse kuin vastata kutsuun. Kaikki on valmista, kaikki on hyvin.

Hyviä pitäjäjuhlia, aurinkoista kesää!

– Veikko Sailola –
Vahdon kappalainen

Haluaisitko kertoa evakkomatkamuistoistasi?

Olen tutkija Siirtolaisuusinstituutissa Turussa ja tutkin, miltä kotinsa jättäminen ja evakkomatka on tuntunut sen kokeneille. Minua kiinnostaisi kuulla muistoistasi nimenomaan matkan aikana. Millaisia tuntemuksia ja muistoja on jäänyt mieleen kotoa lähdöstä ja evakkomatkastasta? Mitä kokemus on merkinnyt sinulle henkilökohtaisesti? Jos olet kokenut evakkomatkan kahdesti, minua kiinnostaisi kuulla molemmista evakkomatoista.

Tutkimus on osa laajempaa, viisivuotista (2018-2023) hanketta, jossa tutkitaan myös muissa yhteyksissä kodistaan pakon edessä muuttaneiden matkamuittoja (ml. myöhempiä aikoina tulleet kansainvälisiä pakolaisia).

Tutkimus tehdään niin, että haastattelun sinua ja teen muistiinpanoja siitä, mitä olet kertonut. Nauhoitan haastattelun luvallasi. Haastattelu tehdään paikassa, joka sopii sinulle, ja siihen aikaan, kun sinulle sopii. Haastattelu kestää

arviolta 1-3 tuntia. Jos annat luvan, haastattelusi luovutetaan arkistoon tutkimuksen päätyttyä.

Tutkimustani rahoittaa Suomen Akatemia. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä minuun sähköpostitse tai puhelimitse. Annan mielelläni lisätietoja.

Akatemiatutkija, dosentti
– **Johanna Leinonen** –
Siirtolaisuusinstituutti
sähköposti:
johanna.leinonen@utu.fi
puh. 0400 296 909

Merkkipäiviä

Taimi Irene Pentti Johannes Vaahtolan Pentinmäeltä juhli 94. syntymäpäiväänsä Turussa Kerttulin vanhainkodissa lähisukunsa ja ystäviensä kanssa.

Ikinuoret Vaahtolan työt Sirkku (oik.) ja Hilikka (vas.) päivän-sankaria onnittelemassa

Tapahtumakalenteri

ELOKUU

3.8. Johannesjuhlat Liedossa, ks. sivut 1, 4 ja 5.

Johannes-Seuran syyskokous klo 13 Liedon Keskuskoululla, Opintie 1, Lieto

3.8. Koulupiiri-, kylä- ja sukkokokoukset Johannesjuhlilla, ks. sivu 4.

20.8. Seuran kesäretki Asikkalan kirkkoon ja Hämeenlinnan taidemuseoon (sivu 7)

20.8. Asikkalan kirkon esittely klo 12, avoin kaikille johannekselaisille

30.8.–1.9. Johannes-Seuran kuntalaismatka Viipuri-Johannes, tarkemmin sivulla 6.

SYYSKUU

2.9. Porin seudun johannekselaisten kokoontuminen klo 18-20 Viikkarin Valkaman Luusua-kokoustilassa, osoite Juhana Herttuankatu 17, Pori.

LOKAKUU

7.10. Porin seudun johannekselaisten kokoontuminen klo 18-20 Viikkarin Valkaman Luusua-kokoustilassa, osoite Juhana Herttuankatu 17, Pori.

MARRASKUU

4.11. Porin seudun johannekselaisten kokoontuminen klo 18-20 Viikkarin Valkaman Luusua-kokoustilassa, osoite Juhana Herttuankatu 17, Pori.

29.11.–1.12. Johannes-Seuran matka Viipuriin ja Johannekseen.

Johannes-Seuran toimiston aukioloajat

Heinäkuu

Suljettu 11.7.-31.7.

Elokuu

Suljettu 1.-13.8.

KE 14.8.klo 12-17

LA 17.8.klo 11-15

KE 21.8.klo 12-17

KE 28.8.klo 12-17

Syyskuu

KE 4.9.klo 12-17

LA 7.9.klo 11-15

KE 11.9.klo 12-17

KE 18.9.klo 12-17

LA 21.9.klo 11-15

KE 25.9.klo 12-17

Lokakuu

KE 2.10.klo 12-17

LA 5.10.klo 11-15

KE 9.10.klo 12-17

KE 16.10.klo 12-17

LA 19.10.klo 11-15

KE 23.10.klo 12-17

KE 30.10.klo 12-17

Veteraani- mitalilla muistettuja

Viime lehdessä pyysimme tietoja ke-
väällä Valkoisen Ruusun ensimmäisen
luokan kunniamerkin saaneista johan-
nekselaisista veteraaneista. Ohessa jul-
kaisemme paikkakuntaکوhtaisesti tiedot
palkituista. Tänä keväänä palkittiin
koko maassa Tasavallan presidentin
päättökseällä noin 3000 veteraania ja suuri
osa heistä oli maanpuolustustehtävissä
toimineita naisia.

Tässä yhteydessä on todettu, että
näitä mitaleja on myönnetty veteraa-
neille vuodesta 2015 lähtien ja osa listan
veteraaneista on saanut mitalinsa jo
ennen tätä kevättä. Julkaisemme vielä
elo-syyskuun kaksoisnumerossa täy-
dentävän listan 2015-2019 Valkoisen
Ruusun kunniamerkillä palkituista ve-
teraaneista. Pyydämme toimittamaan
tiedot lehdelle 15.8. mennessä.

Eura

Jaakohuhta Anna-Liisa o.s. Mäkinen,
Kolmikesälä

Kaarina/Piikkiö

Ilmasti Maija o.s. Hiiri (Heinemaa),
Rokkala

Jaakkola Helmi o.s. Juntunen,
Kaijala

Kaila Kerttu o.s. Parkkonen,
Hannukkala

Lehto Irja o.s. Rapeli, Revonsaari
Toivonen Taimi o.s. Hiiri, Kaijala

Lieto

Kaukonen Väinö,
Päätilä

Lohja

Silfverberg Terttu, ent. Höysniemi,
o.s. Joronen,
Huistuppula

Paimio

Etholen Aura o.s. Vyyryläinen,
Tikkala

Hörkkö Lauri,
Kaijala

Järvinen Tyyne o.s. Seppä,
Kaijala

Kosonen Jalo,
Kaijala

Kosonen Rauha,
Kaijala

Nevä Katri (Kati) o.s. Sinkkonen,
Päätilä

Reponen Pauli,
Revonsaari

Tanjula Paavo, Hylkiälä

Sastamala

Solja Terttu o.s. Tikka,
Tikkala

Revonsaaren rannalla

Minä, siskoni ja serkkuni kaivoimme
savikuopasta savea ja leivoimme sileällä
kivellä siitä savikakkuja. Koristelimme
ne kukilla. Aurinko paahtoi ja porotti
taivaalta. Se oli kuin uuni, joka pais-
toi kakut koviksi. Juoksimme rantaan
odottamaan ja kaivoimme hiekkareikää
suoraan Amerikkaan. Aalto vyöryi ran-
taan ja tuhosi hiekkareijän. Liian pitkä
oli matka Amerikkaan! Juoksimme
veteen, polskimme ja pulahtelimme ja
roiskimme vettä. Sen jälkeen kiireesti
katsomaan kakkuja .Ne olivat jo ko-
via ja rupesimme leikkimään kestejä.

Tarjoilimme kakkuja, maitoa ja soke-
ria. Aurinko paahtoi selkämme punai-
siksi rakoille asti. Juoksimme kotiin ja
huusimme:”Äitii, tuhma aurinko poltti
selkämme!” Äiti otti paksua kermää ja
voiteli sillä selät. Kiitti, äiti kulta!

Isä oli Uuraassa hinaajan kipparina.
Hinaaja hinasi isoja laivoja aallonmur-
tajasta sisään purkamaan lastejaan ja
taas lastattuna ulos satamasta. Hinaajan
miehistöön kuuluivat myös konemestari
ja kansimies. Konemestari ja kone olivat
laivan uumenissa. Konemestari teki isän
kanssa yhteistyötä. Isän ohjaushytissä

oli käden korkeudella kello, jossa oli
viisarit. Kun isä siirsi viisaria kone-
mestarin kello kilahti ja hinaaja kulki
taaksepäin. Isän siirtäessä toista viisaria
hinaaja kulki eteenpäin. Työ oli tärkeää.
Lauantaina isä tuli kotiin. Hän huudatti
hinaajaa ja me juoksimme Salminiemen
laiturille. Laituri oli tehty tukeista ja se
oli tuettu kivillä. Siinä oli kaksi poijua.
Taitavasti isä pysäytti hinaajan laiturin
viereen. Kansimies heitti paksut köydet
poijuihin ja veti laivan kiinni laituriin.
Isä hyppäsi laiturille ja viskasi meidät
vuorotellen korkealle ilmaan. Saunan
piipusta nousi savua. Kaikki miehet
menivät saunaan, me viimeiseksi. Miehet
söivät äidin laittamaa ruokaa. Isä jäi

Kontot Johanneksesta ja vähän muualtakin

Muita Kontto nimisiä sukuja ja Kontto sukunimen käyttäjiä

(jatkoa lehden numerosta 4/2019)

Kuolemajärven Kontot

Kuolemajärvellä on sijainnut Konton
kylä. Mistä kylä on saanut nimensä ja
ovatko sen asukkaat vielä 1700-luvulla
Konttoja vai Laasosia ei ole toistaiseksi
selvitetty. Henkilöistä useimmat kuiten-
kin esiintyvät ainakin jossakin asiakir-
jassa Conto tai Conto nimellä. Vuoden
1701 henkikirjassa kylästä käytetään pel-
kästään nimeä Pinnonniemi. Kylä kuu-
lui tällöin Viipurin pitäjän Uudenkirkon
kirkkokuntaan. Sen ensimmäinen talo
oli tällöin kappalainen, herra Hind.
Elimäeuksen nimissä, toinen talo luk-
kari Ohlof Ohlofssonin ja kolmas talo
Clement Nielssonin nimissä.

Vpi Uudenkirkon Kontot

Viipurin läänin Uudenkirkon Kontot
ovat oikeastaan Kaijalan Hiiriä, jotka
ovat alkuperältään Tapani Matinpoika
Konton pojan Matti Tapaninpojan ja
Valpuri Tapanintytär Rastaan jälke-
läisiä Kaijalan Hiireltä. Heistä käytetään
kirkon historiakirjoissa pääasiassa su-
kunimeä Kontto, mistä johtuen olen
liittänyt heidät myös tähän esitykseen.

Käkisalmen Kontot

Tuomiokirjakortiston ja Suomen suku-
tutkimusseuran renovoitujen kirjojen

mukaan Käkisalmen läänissä on asunut
1600- ja 1700-luvulla henkilöitä, joiden
nimi on kirjoitettu muotoon Contor,
Conto, Contu, Konto ja Kontto. Onko
kyse kirjoitettujen nimien tulkinasta
Kontto-nimeksi vai aidosti Kontto nimi-
sistä henkilöistä, ei toistaiseksi ole selvi-
tetty. Myöskään yhteyttä Johanneksen
Konttoihin ei ole selvitetty. Kyseessä on
kuitenkin Simon ja hänen perheensä
osalta henkilöistä, joihin on johdettu
Konttori suvun juuret.

Inkerinmaan Kontot

Inkerinmaan Tuutarissa (Duderhof)
asui henkilöitä, joiden sukunimi kirjoi-
tettiin muotoon Contto. Henkilöiden
muusta yhteydestä Kakin (Johanneksen)
Kaijalan Konttoihin ei ole toistaiseksi
tietoa. Sukuyhteyden etsimisen hypo-
teesina voidaan kuitenkin pitää sitä,
että Suuren Pohjansodan aikana van-
gittiin suomalaisia eri puolilla Suomea,
mahdollisesti myös Kaijalasta, ja heidät
vietiin Inkerinmaalle rakentamaan tu-
levaa suurkaupunki Pietaria. Kyseisen
pakkotyön lisäksi voi lähtökohtana olla
myös se, että sahatavaa rahdattiin
Kannakselta niin tsaarin laivaston ra-
kentamiseen kuin myös Pietarin kau-
pungin rakentamiseen. Sitä myöten

saattoi myös Konttoja jäädä pakkosiir-
rettyinä ”rakentajina” ja ”rahtareina”
tms. Inkerinmaalle.

Johanneksen Revonsaaren Kontot

Julkaisuissa Koiviston Kurkelan
Kurkisuku ja Souda, huopaa, piä per-
rää, historiaa ja muistelmia Hankalan
koulupiiristä kerrotaan Kaisa/Katri
Matintytär Kontosta, joka avioitui
Revonsaaren Kurjelle Kontto nimellä.
Läheempi tarkastelu kuitenkin osoittaa,
että kyseessä on nimen muuttuminen
(kirjoitusvirhe!) rippikirjoissa. Katri
oli syntyjään Säkkijärven Siissalan
koululla sijainneelta Petrusjärven sa-
halta. Katrin vanhemmat on merkitty
kirjoihin Kontti- ja Kautto -nimisinä.
Vastaavaa nimen sekaannusta osoit-
taa Wiborgsbladetissa 1889 kerrottu
Räisälän kihlakunnanoikeudessa kä-
sitelly rikosjuttu, missä kansakoulun-
opettaja Erik Kontto, joka oli nostonut
kädensä krununnimismies Holländeriä
vastaan, tuomittiin kahdeksi kuukau-
deksi kuritushuoneeseen. Räisälän
seurakunnan rippikirjasta ilmenee kui-
tenkin, että kyseessä ei ole Kontto ni-
minen henkilö, vaan Erik Erikinpoika
Kautto Sumiaisista.

kotiin nukkumaan. Muut miehet
menivät laivaan. Oli aikainen lähtö. Mekin
menimme nukkumaan ja rapisutimme
isän antamia namupusseja. Uni tuli heti.
Isä oli jo lähtenyt kun heräsimme. Isällä
oli mukanaan äidin pesemä puhdas
pyykki ja suuri eväskori.

Minulla, siskolla ja serkulla oli on-
nellinen lapsuus.

Nämä ovat jäähyväiset Johan-
nekselaiselle.

Toivotan kaikille lukijoille Taivaan
Isän siunausta, lämmintä kesää ja hy-
vää elämää!

– Maire Uotila o.s. Hankala –
Revonsaaresta

KIITOS MAIRELLE!

*Sydämelliset kiitokset sinulle
Maire kaikkien meidän lukijoit-
ten puolesta. Vuosikymmenien
aikana olet kirjoittanut suuren
määrän kertomuksia ja runoja
Johannekselaiseen. Kiitos kaikesta
laaja-alaisesta työstäsi karjalai-
suuden ja johannekselaisuuden
säilyttämiseksi. Erityisesti me
saarelaiset arvostamme työtäsi.
Toivotamme sinulle parasta mah-
dollista terveyttä ja kaikkea hyvää
elämääsi. Merihenkiset terveiset
sinulle tämän kesän matkalta
rakkaasta Revonsaaresta.*

– Liisa Katajainen –

Lopuksi

Kontot Johanneksesta ja vähän muu-
altakin sisältö on kerätty varsin pitkän
ajan kuluessa ja tulkintani jonkun hen-
kilön kuulumisesta Konttoihin on myös
vaihdellut vuosien mittaan. Tekstissä
on todennäköisesti alkuperäistekstien
lukemisvaikeuksien vuoksi tullut
virhetulkintoja. Myöskään en ole aina
seurannut kaikkia henkilöitä heidän
viimeisiin vaiheisiinsa, joten aukkoja
varmaan löytyy.

Koostetta kirjoittaessani olen pyr-
kinyt noudattamaan suomalaisen
romaanisanikarin komisario Palmun
mottoa ”Rikosten selvittäminen on yk-
sinkertainen asia. On vain kerättävä
faktat, asetettava ne oikeisiin yhteyk-
siinsä ja vedettävä johtopäätökset”. Tässä
harrastuksessa olen saanut keräämiini
tietoihin lisäyksiä ja täydennyksiä eräil-
tä Kontto-suvun jäseniltä, mistä heille
erityinen kiitos. Osa tiedoista jää jonkin
verran epävarmoiksi ja myöhemmin
varmennettaviksi tai kumottaviksi. Kun
tekstissä on todennäköisesti yhä edelleen
puutteita ja virheitä, jotka kaipaavat
oikaisua, toivon että paremman tiedon
tuntevat myös oikaisevat tätä selvitystä.

–Reijo S. Lehtinen –
reijo.lehtinen@outlook.com

Karjalan Liiton Somempi Karjala®
-hanke tallentaa Karjala-tietoa ja
perinnettä sähköiseen muotoon ja
internetiin kaikkien ulottuville. Kuvin,
tekstein, äänin, tuntein...

Tule mukaan tallettamalla haluamasi
summan Karjalan Liiton tilille: FI84
5789 5420 0253 68. Anna panoksesi,
jotta tulevilla sukupolvilla on mahdol-
lisuus tutustua karjalaisuuteen ja saada
oikeaa Karjala-tietoa.

Voit valita lahjoituksesi kohteeksi jonkin seuraavista neljästä teemasta.
Muista käyttää kohteen viitenumeroa.

- ♦ JUURET KARJALASSA, viite 1009
– Sukututkimusta ja karjalaista historiaa sähköiseksi.
- ♦ MIUN TARINA ja MEIJÄN TARINAT, viite 2202
– Karjalaisten tarinat ja muistot verkkoon.
- ♦ KARJALAISET PELIT JA LEIKIT, viite 3337
– Karjalaisia pelejä mobiili- ja nettipelieiksi.
- ♦ KARJALA-TIETOPANKKI, viite 4006
– Tutkimustietoa ja kirjallisuutta netistä saatavaksi Karjala-tiedoksi.

Lahjoituksen voi tehdä myös kohdistamattomana, viite 9991.

Keräyslupa (RA/2017/669) on voimassa
14.8.2019 asti koko Suomen alueella
Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Johannesjuhlat 3.8.2019

Tervetuloa Johannes-juhlille Lietoon

Seuramme perustamisesta tulee joulukuun kuudentena kuluneeksi seitsemänkymmentä vuotta. Kuluneiden vuosikymmenten aikana on iso joukko ihmisiä osallistunut johannekselaisen kulttuurityön tekemiseen mitä moninaisemmin keinoin. Kotiseututyötä on vaalittu erilaisin tapahtumin, näytelmin, urheilukilpailuin, käsitöiden, kirjojen ja laulujen, sekä ruokien kautta. Unohtamatta niitä lukuisia kotiseutumatkoja, joita menetettyyn Karjalaan on tehty. Uskon, että kotiseututyöhön osallistuneiden ihmisten määrä voidaan laskea tuhansissa koko seuran olemassa olon ajalta.

Viime vuonna seuran johtokunnassa pohdittiin moneen otteeseen Karjalan Liiton toimintaa ja liiton jäsenmaksukäytäntöjen uudistuksen vaikutusta varsinkin pitäjaseurojen tulevaisuuteen. Liitto oli päätnyt keskitettyyn jäsenmaksulaskutukseen jäsenseuroilleen. Johtokunnassa pelättiin liiton ns. ”henkilöjäsenten pakkojäsenyyden” vähentävän jäseniä etenkin pitäjaseuroista, kun jatkossa vuosittainen jäsenmaksu olisi kohonnut huomattavasti. Johtokunnassa jopa pohdittiin vakavasti eroamista Karjalan Liitosta.

Muiden pitäjähdistysten kanssa yhteistyössä asia nostettiin merkittävästi esille. Syksyllä kävi selväksi, että Karjalan Liitto luopui tai ainakin siirsi keskitettyyn jäsenmaksuun siirtymistä reilusti tulevaisuuteen. Kiitän muita pitäjähdistyksiä ja Karjalan Liittoa yhteistyöstä tässä asiassa.

Yhteistyö Johanneksen ja Viipurin alueen pitäjähdistysten välillä on saanut uuden sysäyksen, kun seuramme laatiman Johanneksen miesten kansallispuvun kartoituksen pohjalta ollaan viemässä eteenpäin Viipurin alueen miesten kansallispukuhanketta. Miellyttävä on todeta, että jälleen kerran johannekselaiset ovat olleet aikaansa edellä ja ovat saamassa aikaan kokoaan paljon suurempia, sekä merkittävämpiä asioita.

Toukokuun alussa kävin neuvottelumatkalla Viipurissa. Tapasin siellä erikseen ortodoksisirkon, luterilaisen kirkon ja paikallishallinnon edustajat. Nämä kolme tapaamista auttoivat ymmärtämään paremmin miten asiat nykyisessä Johanneksessa ovat ja miten ne etenevät, tai eivät etene. Tuolloin sain kuulla, että uuden kirkon raudoitustyöt olisivat käynnistymässä lähiaikoina.

Kotiseutumatkalla käydessä totesin kirkonmäelle rautaa tuodun, mutta työt olivat suomalaisittain sanottuna vaiheessa. Elokuun lopulla pitää käydä katsomassa seuraavan kerran miltä siellä näyttää. Muutoin pitää näin saarelaisten jälkeläisenä todeta, kun esivanhempien talojen perustuksia haimme Haltiansaaresta, että kyllä on kauniit talon paikat olleet ja kuinka vehreältä luonto siellä vaikutti. Sinne, kun saisi oman mökin pystyttää...

Viime vuonna jännitimme Piikkiön juhlien alla, että kuinka helteisen kesän aikana pystymme juhlat onnistuneesti järjestämään. Hyvin silloin juhlat onnistuivat, kun säiden haltija oli puolellamme.

Toivottavasti näen sinut Liedossa Johannes-juhlien merkeissä viettämässä mukavaa lauantaipäivää. Siellähän saamme jälleen tavata tutut kerran ja kuulla, kuinka taas haastellaan. Kerää nyt ystävät mukaan samaan kyytiin ja suunnatkaa Liedon pitäjään seuramme vuosijuhlaan.

Tavataan Liedossa.

– Janne Aso –
seuran puheenjohtaja

Hyvät johannekselaiset,

Tervetuloa Lietoon, kuntaamme, joka on osa kasvavaa ja kehittyvää Varsinais-Suomea ja jota hellivät sekä meritteet että Aurajoen aallot. Meistä lietolaisista monet ovat syntyneet eri puolilla lounaista rannikkoaluetta ja kasvaneet jalat tiukasti savessa. Joukossamme on myös paljon heitä, joilla juuret ovat muualla. Äitimme ja isämme, isoäitimme ja iso-isämme ovat muuttaneet näille seuduille kuka mistäkin ja joskus kaukaakin.

Minunkin juureni ovat eri puolilla nykyistä ja entistä Suomea. Vereeni on sekoittunut sopivassa määrin pohjanmaalaisuutta, hämäläisyyttä, uusmaalaisuutta ja myös karjalaisuutta. Isäni äiti oli kotoisin Kannakselta, joskaan ei Johanneksesta, vaan hieman pohjoisempaa.

Olen päässyt käymään Johanneksessa kaksi kertaa Johannes-Seuran mukana ja molemmilla kerroilla olen nähnyt ja oppinut paljon uutta. Näiden matkojen myötä olen aiempaa useammin huomannut ajattelevani myös omia juuriani ja sitä, millaisia ovat mahtaneet olla isoäitini ja hänen perheensä evakkomatkat Karjalasta nykyisen Suomen puolelle alueille, joissa ihmiset puhuivat eri tavalla ja jossa monet tavat poikkesivat totutuista ja turvallisista. Elämä piti aloittaa alusta ja kaukana kotoa.

Muuttoliikettä on ollut kautta aikojen. Eri syistä johtuen ihmiset ovat liikkuneet ja löytäneet itsensä vieraista maista ja paikoista. Useimmiten ihminen haluaa kuitenkin pysytellä kotoisissa maisemissa, niissä tutuissa ja rakkaissa. Muutto esimerkiksi työn perässä voi olla joskus välttämätöntä, mutta monilla kaippuu kotiin ja kotimaahan on vahva vielä vuosienkin päästä.

Kuten moni muu nykyinen lietolainen, minäkin olen paluumuuttaja. Lähdin aikanaan Liedon Raukkalasta maailmalle ja tänne myös maailmalta palasin. Aina paluu kotiseuduille ei ole mahdollista. Mielissä pysyvät kotipihaan koivut ja kylän raitit. Pikkuhiljaa muutost ehkä haalistuvat, mutta harvoin ne kuluivat kokonaan pois. Sodissa menetetyt alueet ovat rajojen takana, mutta mielissä rajapyykkejä on vaikea muodostaa. Vuosienkin jälkeen voi olla vaikea ymmärtää, miksi joskus niin rakkaat seudut eivät enää olekaan omia.

Kun meiltä kysytään, mikä tekee kodin, vastaus on usein perhe. Koti on siellä, missä ovat itselle läheiset ihmiset. Tärkeää meille on myös turvallisuus ja se, että arjessa ei tarvitse pelätä ketään tai mitään. Suomi on onnellisten ihmisten maa ja myös Liedossa asuu onnellisia ihmisiä ja perheitä. Lietoon muutetaan useammin kuin sieltä pois. Siellä halutaan kasvattaa lapsia ja viettää vanhuuden päiviä. On hienoa, jos mistä tahansa Lietoon tiensä löytänyt, löytää sieltä myös kodin ja oman elämänsä pihakoivut.

– Minna Ylikännö –

Liedon kunnanvaltuuston puheenjohtaja

Kunnan hallussa oleva taulu muistuttaa meitä Karjalan koivuista.

Liedon Seurakunnan tervehdys

Kun syntymäpäiväkäynnille tullessani näen kodin seinällä karttakuvan rajan taakse jääneestä kotipitäjästä, tiedän, mistä ainakin tahdon tällä vierailulla keskustella – tai oikeammin kuulla.

Oman isoisäni kotipitäjä oli Valkjärvi. Ajat olivat toisenlaiset tai mistä johtuu, mutta en koskaan osannut häneltä kysellä muistoja elämästä Karjalassa, vaikka tiesin, että hänelle synnyinseutu oli rakas ja että hän yhä uudestaan kävi siellä lapsuuden ja nuoruuden maisemissa.

Siksi iloitsen Johannes-Seurasta ja kaikista niistä tavoista, joilla vaalitaan

karjalaista perintöä. Iloitsen siitä, että johannekselaiset ja johannesjuuriset yhä edelleen kokoontuvat yhteen muistamaan ja muistelemaan. Tässä maailmassa, jossa ihan liian monet joutuvat jättämään kotinsa ja pakenemaan sotaa ja levottomuuksia, tarvitaan paikkoja, joissa saa olla ylpeä omista juuristaan. Tarvitaan ihmisiä, jotka oman kokemuksensa ja sukhistoriansa tähden syvästi ymmärtävät, millaista on aloittaa elämä uudestaan keskellä vierasta ja uutta, säilyttää juurensa ja samalla juurtua uuteen maahan. Siksi Johannes-Seuran työllä on edelleen suuri merkitys – ei vain teille itsellenne, vaan kaikille

meille, jotka tahdomme Jumalan käskyn mukaan rakentaa maailmaa, jossa rauha ja rakkaus vallitsee.

Liedon seurakunnan puolesta toivotan kaikille Johannes-Seuran jäsenille siunattua 70. juhluvuotta!

– Outi Tukia-Takala –
seurakuntapastori, Liedon seurakunta

Koulupiiri-, kylä- ja sukutapaamiset Johannesjuhlilla 3.8.

Hörkön sukuseura
klo 11:00

Koskijärveläiset
klo 12:00

Kaislahti / Päätilä
klo 11:00

Karhulalaiset
klo 11:30

Saarelaiset
klo 12:00

Jos on ilmennyt lisää kokoontumistarpeita, tee heti tilavaraus

Tilavaraukset 26.7. mennessä:
Soile Suomi puh. 050-3427600 /
sähköposti: soilemarja@gmail.com

Sukututkijoiden kohtaamispaikka

Olemme varanneet juhlille kokoontumistilan Johanneksen sukuja tutkiville klo 10-14. Pohditaan yhdessä mieltä askarruttavia kysymyksiä niin geneettisen kuin perinteisen sukututkimuksen tiimoilta. Kuullaan FTDNA Johannes-projektin antia, toivottavasti myös yksittäisten sukujen viimeisimpiä tutkimuloksia.

Tätä kirjoitettaessa ei ole varmuutta kokoustilan toimivista nettiyhteyksistä tai AV-laitteista.

Tervetuloa tutustumaan ja vaihtamaan ajatuksia!

FTDNA Johannes-St.Johannes -projektin ylläpitäjät
<https://www.familytreedna.com/groups/johannes-st-johannes/about>

Johannes-Seura ry:n sääntömääräinen syyskokous

Johannesjuhlien yhteydessä Liedon Keskuskoululla,
Opintie 1, 21420 Lieto

lauantaina 3.8.2019 klo 13.00

Käsitellään sääntöjen 9§:ssä mainitut asiat

– Johtokunta –

Johannesjuhlat 3.8.2019

Päiväjuhlan ohjelma

Tervetulomusiikkia	Tuula Sailola
Tervehdyssanat	Johannes-Seuran puheenjohtaja Janne Aso
Johanneslaulu	Yleisö ja kuoro
Musiikkia	Turun Karjalakuoro, joht. Heikki Tapani Korhonen
Juhlapuhe	Karjalan Liiton puheenjohtaja Pertti Hakanen
Musiikkia	Tuija Saura
Karjalaisten laulu	Yleisö ja kuoro
Ansiomerkkien jako	
Pitäjälehti Johannekselaisen huomionosoitukset	
Päätössanat	
Maammelaulu	Yleisö ja kuoro
<i>Pääsymaksu 20 € (sisältää tarjoilun), lapset maksutta</i>	

Johannekselaista Juhlakansaa lämpimästi tervehtien

MATKATOIMISTO
VISTAMATKAT
 PAIMIO, VISTANTIE 24, PUH. 477 5600, FAX. 477 5614

Rakentaminen, saneeraus ja valvonta.
 LIETO
 0500 532 493 • 050 529 9966
 www.varheenmaa.fi

Print
Gosmo

Rantatöyryntie 31, 21420 Lieto • Puh. (02) 489 2100
 www.hakulanpuu.fi
 Avoinna ark. 8-17, la 9-13

PITOPALVELU
Oili Riikonen

Puh. 050 359 65 63 • oili.i.riikonen@gmail.com

MITÄ
 SIE
 HAASTAT?

Johannes-Seura ry

MUISTAT SIE? TIIJÄT SIE?

Mikä olkaa vaterkka tai jeketti tai jussa? Jos et muista tai tiijä nii voiha sen tarkistaa täst uvest kirjaset mihi on koottu näit arkistoihi kertyneit Johannekse seuvul käytettyi sannoit.

MITÄ SIE HAASTAT UUTUUSKIRJA

Kirjasen koko 25 x 17,5 cm, 44 sivua. Hinta 8,00 euroa + mahdolliset postikulut.

Myynnissä Johannesjuhlilla ja tilattavissa myös Johannes-Seuran toimistolta.

Graafinen suunnittelu

Kuvitusprojektit

Esitteet, lehdet

Mainokset

Messuosastot

Logot

Verkkosivut

esahaltia.fi

KUN TAHDOT
 PANKILTA
 PALVELUA,
 ET KOHTELUA.

Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

Kaarina | Lieto | Loimaa | Naantali | Paimio | Raisio | Turku | P. 010 430 900* saastopankki.fi/liedonsp

* Puhelu 8,35 snt/puh. + snt/min. soitettaessa kotimaan lanka- ja matkapuhelinliittymistä.

Autokorjaamo Testipiste oy

Hallimestarinkatu 22
 20780 KAARINA

Puh. (02) 243 5585
 Faksi (02) 243 5100
 Gsm (0400) 824 767
 markku.hiiri@testipiste.fi

TOYOTA

autokorjaamo m.hiiri
 testipiste

INSINÖÖRITOIMISTO
Jari Sairanen Oy
0500 523 154

Liedon Tili- ja LKV [A]
Kiinteistöpalvelu Oy

Hyvättyläntie 4, 21420 Lieto
 www.liedontkp.fi

Tapio Hänninen p. 010 423 2711

Pronssikuja 3, 21410 Vanhalinna, sähköposti: toimisto@virjonen.fi

www.virjonen.fi

Matka Viipuriin ja Johannekseen 30.8.-1.9.2019

Johannes-Seuran kuntalaismatka

Alustava matkaohjelma, jonka tarkentuminen riippuu Sovetskin kaupungin järjestämän ohjelman mukaisesti.

Matkan aikataulu, reitti ja ohjelma

30.8. (perjantai) Lieto-Turku-Paimio-Helsinki-Vaalimaa-Viipuri

Lieto /Shell piha	5.35
Turku/linja-autoasema, Läntinenkatu (tilausajolaituri nro 9)	6.00
Aninkaistenkatu-Uudenmaankatu-Uudenmaantie-110 tietä	
Kaarina/ent.Paraisten tienhaara	6.10
Piikkiö/Shellin pysäkki (110-tien varressa)	6.20
Paimio/Vistamatkat, Vistantie 24	6.35
Salo/Piihovi (bussiruudut)	7.05
Suomusjärvi/TB-Kivihovi	7.25
Lohja/ABC-Routio (tauko)	7.45-8.10
Helsinki/Kiasman pysäkki, Mannerheimintie (tarvittaessa)	8.55-9.00
Karhula/ABC-Amiraali (ruokailumahdollisuus)	10.45-11.30
Vaalimaa/tullit (rahanvaihtomahdollisuus, ostoksia)	n. 12.30-14.00
Viipuri/Hotelli Druzhba (uudistetut huoneet), majoittuminen	
Päivällinen	19.00

31.8.(lauantai) Johannes-Viipuri

Aamiainen hotellissa, Ajo Johannekseen,jossa mahdollisesti jotkut Sovetskin kaupungin järjestämät kohteet.Sovetskin juhlien avajaiset klo 12.00, konsertti ja tutustumista Johannekseen. Ajo Viipuriin. Päivällinen klo 19.00 Pyöreä Torni/ Espilä.

1.9.(sunnuntai) Viipuri-Vaalimaa-Helsinki-Paimio-Turku-Lieto

Aamiainen hotellissa. Huoneiden luovutus ja tavarat bussiin klo 9.50. Pellava-kaupan kautta kauppatorille. Ajo Viipurista Vaalimaalle. Tullit ja tax-free ostokset. Paluureitti sama kuin tulomatalla. Tauot Karhulassa ja Lohjan ABC:llä. Turussa olemme noin klo 21.

Matkan hinta 269 €/hlö + viisumi 77 €, sisältää seuraavat palvelut:

- ◆ bussimatka ohjelman mukaan Vistamatkojen bussilla
- ◆ majoitus Viipurissa hotelli Druzhbassa (uudistetut huoneet) H-2 huoneissa, H-1 lisämaksu 60 €
- ◆ aamiainen x2 ja päivällinen x2
- ◆ Johannes-Seuran matkaisuennä/puheenjohtajan ja Vistamatkojen kuljettajan palvelut
- ◆ viisumi + Viisumikeskuksen palvelumaksu + Fennian matkustajavakuutus + rekisteröintimaksu sekä toimiston viisumintäyttökustannus.

Lisämaksusta:

- ◆ H1-huoneliä 60 €
- ◆ mahdolliset taksikuljetukset
- ◆ mahdolliset pääsymaksut ym.

Matkan alustava maksu 269 € +77 €/henk. ilmottautumisen jälkeen sopimuksen mukaan toimistostamme tulevalla laskulla. Loppumaksu 30.7. mennessä.

Viisumiohjeet ja lomake lähetetään erikseen myöhemmin joiden palautus 30.7. mennessä:

Viisumia varten tarvitaan:

- ◆ hyväksytty, mustavalkoinen passikopio kuvasivuaukeamasta
- ◆ 1 kpl passikuva (ei 3 kk vanhempi)
- ◆ esitietty viisumianomuskaavake täytettynä

Passin pitää olla voimassa 6 kk matkan jälkeen.

Varaukset vastuullinen matkatoimisto Vistamatkoilta puh 02 4775600 tai matkatoimisto@vistamatkat.fi

Myökäyttii koton Johanneksen kylis ja saaris

Ritva, Liisa, Pertti ja Eira kotirannassa Revonsaaren Ruonaniemellä

Keväinen kotiseutumatka tehtiin täydellä bussilastillisella matkustajia. Ilma oli koleahko ja muutama pieni sadekuurokin ropsi päällemme. Matkalaisia riitti Vaahtolaan, Kajjalaan, Koskijrvelle, Hannukkalaan, Viipuriin ja Haltian- ja Revonsaaren. Matkalla oli mukana myös ensikertaa Johannekseen tutustuvia.

Kohti rakkaita kotirantoja

Makslahden Römpötin rannassa odoteli tuttu vene. Siihen kapusi 29 innostunutta saariin menijää. Veneen reitti kulki ensin Haltiansaaren sieltä Revonsaaren Salminiemelle ja uutta

reittiä Revonsaaren itärantaa pitkin kohti Räihälän Koivuniemeä. Suora reitti Johanneksen venesatamasta olisi ollut lyhyt, mutta se ei järjestynyt. Edessä aukeni laaja Räihälän selkä, jossa vene kulki entistä laivareittiä pitkin. Aikaa kului runsaasti vesimatkaan ja soutupaatilla rantautumisiin.

Lopulta koko joukko sai jalkansa Koivuniemen kamaralle. Suuret, venrenhimoiset hyttysparvet hyökkäsivät nälkäisinä kimppuamme. Joukkomme jakautui kahtia ja **Reposet** lähtivät suunnistamaan omalle taholleen. Koivuniemen ja pienen Ruonaniemen välissä on ruona. Vanhat ojat olivat vettä täynnä. Joka puolella jalka upposi mutaan ja tarpominen kysyi voimia, Ruonan kostea perä ulottui kauas. Osa meidän joukosta pääsi lopulta Ruonaniemelle. **Pertti, Heimo, Hannu** ja minä lähdimme etsimään Hannun äidin **Jaakko Airikan** kotipaikkaa. Kaksi vuotta sitten käydessämme täällä olivat venäläiset hakanneet auki suoran tienpätkän ”Katajaisten kujaset”. Tästä tiestä ei nyt löytynyt jälkeäkään. Siitä olisi päässyt suoraan tutulle Selkätielle. Pertti ja Heimo huhuilivat meitä milloin miltäkin suunnalta. Puskittuminen saarella käy nopeasti ja kulkeminen on vuosi vuodelta yhä vaikeampaa.

Onks tää nyt oikea kellar? Samppanjamaljojen kohottelua

Vihdoin löytyi pihapiiri, jossa oli maakellari, navetan ja ulkorakennusten jäänöksiä. Hannun mielestä paikka oli oikea ja siihen kellarin oven eteen hän asettui valokuvattavaksi. Vielä malja Airikan Jaakolle ja tälle paikalle! Aika

riensi ja nyt oli lähdeittävä muun joukon luokse Ruonaniemelle. Siellä Pertti taas kätevästi sytytti nuotion kahvinkeittoa ja makkaran käristystä varten. **Ritva** siskollani oli syntymäpäivä. Samppanjamaljat kohosivat päivänskarinarin onneksi. Tasan 75 vuotta sitten hän pienenä 3 viikon ikäisenä vauvana lähti täältä evakkoon. Paljon onnea siskolle ja kaikkea hyvää elämään! Meitä oli neljä sisarusta **Pertti, Liisa, Ritva** ja **Eira** nyt tässä rakkaassa kotirannassa. Muistoksi otettiin valokuvia sekä rannassa että kotikoivujen katveessa. Lehdossa lauloi satakieli ja kauempana kaksi käkeä kilpaili kukunnallaan. Tarkoitus oli käydä myös mummolassa, mutta aika loppui. Takaisin rantaan, jossa muu joukko jo odotteli. Veneen puskutellessa kohti Maksilahtea katselimme Heimon ottamia valokuvia. Siellähän se oikea kellari oli kuvassa. Olimme olleet naapurissa **Alfred Airikan** kotipihalla. Uusi yritys ensi kesänä. Taakse jäi taas tuo kaivattu saari, jossa juuremme ovat. Ensi kesänä on matkoja tehty 30 vuotta. Keväällä on siis juhlat. Mitähän ohjelmaa siihen keksimme? Pirtein ja energisin matkustaja oli kahdeksan vuotias **Luka**-poika. Tämä oli hänen toinen saarimatkinsa.

Viihtyisässä Viipurissa

Viipurin linnan Pyhän Olavin torni on saanut valkoisen maalipeitteen. Kaupungissa oli parhaillaan käynnissä jokin juoksukilpailu, jonka reitti kulki Torkkelin puiston halki ja läpi kauppatorin. Joillakin kilpailijoilla oli rinnassaan Suomen lippu.

Pari matkustajaa ehti piipahtaa Taidemuseossa tutustumassa Simpukannäyttelyyn. Perinteiset kahvit käytiin juomassa Pyöreässä Tornissa ja samalla kuultiin venäläistä musiikkia. Kauppahallin yläkerran ”hittituotteita” olivat tänä kesänä kauniit, erilaiset seinäkellot.

Toivotan kaikille lukijoille lämpöistä kesää! Tulkaa sankoin joukoin Johannesjuhille Lietoon.

– Liisa Katajainen –

Katukuva Viipurista.

“Onks tää nyt oikia kellar?” kyssyy Hannu

Jatkosodan vuodet Kaijalassa 10-vuotiaan tytön silmin

Pian koitti taas kevät. Aikuiset raatoivat yötä päivää, sillä pelot piti saada kasva-
maan. Samaan aikaan kunnostettiin ja
rakennettiin uusia rakennuksia. Meille
oli valmistunut jo aiemmin uusi navetta.
Meillä olleet rakennusmiehet olivat jostain
Kuopion seudulta. Lähtiessään pois
he ostivat kaupasta lasisia, yksikorvaisia
pissapottia ja hamstrasivat niihin voi-
ta, jota olivat mustasta pörsistä hank-
kineet. ”Näitä ei sotapollisiisit kehtoo
ottoo pois ko sanotaan et nää astiat on
käytetty”, he heittivät huulta.

Uudelleenrakennukseen ja asettumi-
seen liittyi myös haasteita, sillä Kaijalassa
oli isojako kesken. Rakennuttaminen oli
osittain pysähdyksissä, kun maiden ja-
koon liittyi avoimia kysymyksiä. Jotkut
olisivat joutuneet muuttamaan pois joen
rannoilta jonnekin takamaille. Emme
me lapset näistä asioista silloin paljon
ymmärtäneet. Kohtalo kuitenkin lopulta
kuljetti meidän kaikki Kaijalan tutuilta
mailta pois.

Olimme olleet jo vuoden takaisin
kotona ja kaikki alkoi hiljalleen tuntua
mukavammalta. Talven ankeus unohtui,
kun kevät koitti. Joki vapautui jäistä,
koski kohisi ja tuomet puhkesivat kuk-
kaan. Istuimme usein Railin kanssa
joen rannalla ja ihastelimme lemmik-
kien paljoutta. Koulun keväthuhlassa oli
tuolloin paljon ohjelmaa. Oli keijuleikki,
jossa meillä oli kreppipaperista tehdyt
keijupuvut. Täytyi varoa, etteivät ne
repeytyneet ennen esityksen loppua.
”Me kainoja oomme ja pieniä vaan”,
lauloimme ja yritimme olla ballerinoja.

Kesän alussa 1943 pikkuserkkuni
Linnea kertoi, että Rappulammin pellon
lähellä on paljon korvasieniä ja että niitä
voitaisiin mennä myymään Viipurin
torille. Niin mentiin sienestämään ja
samalla löysimme keltaisia kulleroita
Kivijärven rannoilta. Ämpärilliset kor-
vasieniä ja kukkia mukana matkustim-
me Viipuriin. Kauppa kävi hyvin, sillä
ruokapula oli silloin jo todellisuutta.
”Mie en ainakaan ilkeä kävellä tän äm-
pärin kans kaupungil, tulloo vaik joku
koulukaveri vastaan”, sanoi Linnea,
joka kävi silloin oppikoulua Viipurissa.

Istuttiin Torkkelinpuistossa ja mietittiin,
mihin ämpärit nyt jätetään. Siihen tuli
sellainen pikakuvavalokuvaaja paikalle,
jonka annettiin ottaa meistä valokuvat.
Se olikin tarpeen, sillä myöhemmin
tarvitsin tätä kuvaa oleskelulupa-
matkustaessani mummoni ja serkku-
ni kanssa Imatralle. Lopulta puistossa
istuttuamme keksimme, että jätetään
ämpärit linja-autoaseman vessaan.

Häät Kakisaaren Hännisellä kesällä 1943. Kuvassa Morsiuspari Eila & Toimi Hänninen, appivanhemmat Hänniset & Niroset

Oli jo pissahätäkin ja sinne koppiin
ämpärit jäivät. Lähdimme ostoksille
kaupungille. Ostimme paperikankaiset
olkalaukut ja paperinukkeja. Samaisessa
laukussa kuljetin toisella evakkomat-
kalla valokuvat Kaijalasta. Ne ovat ai-
noat muistot, jotka kodista on minulla
vieläkin jäljellä. Ostosten teon jälkeen
meillä oli iloinen, niin sanotusti ”hyvä
fiilis”, kun palasimme linja-autoasema-
le. Jouduimme kuitenkin toteamaan,
että ämpärit olivat saaneet jalat alleen.

”Miten työ niin älyttömii olitta et jättit-
te sellaseen paikkaan”, siunaili Eedla-
tati. Siihen loppuivat meidän torikaupat.
Pojilla oli omat tienestit. Veljeni
Tommi kasvatti kaneja ja toinen saman
alan harrastaja oli Rikkosen Hepe. Heillä
oli paljon yhteistyötä kanien kasvatuk-
sessa. Tommi hoiti myös paimenpojan
virkaa. Lehmät vietiin aamulla met-
säpelloille ja palaneessa takametsäs-
sä jossain Kivijärjen lähellä minäkin
olin joskus kaverina. Palanut metsä oli

kammottavan näköinen. Meitä pelot-
ti muutenkin, sillä kylässä puhuttiin,
että alueella oli liikkunut venäläisiä
desantteja.
Minun tehtäväni oli katsoa nuorempi-
en sisarusten perään. Niilo oli viisivuo-
tias ja Ritva kolme. Railin veli Jouko oli
Ritvan kanssa saman ikäinen. Tätä kol-
mikkoo meidän piti Railin kanssa vahtia.

Meiltä unohtui usein valvominen ja kol-
mikko karkasi omille teilleen. Eräänkin
kerran haettiin epätoivoisesti ja luul-
tiin, että nyt ne olivat tippuneet jokeen.
Kaverukset kuitenkin tulivat maantiellä
meitä vastaan. ”Myö oltiin Politrui-
n hau-alla syömäs mansikkoi.” Kallionmäelle
oli haudattu venäläinen upseeri. Siinä
oli lämmin kumpare ja paljon makeita
metsämansikoita. Rauha-tädin luona
vieraillessa pienemmät lapset olivat löy-
täneet tämän mansikkapaikan.

Joki oli meille mieluisin leikkipaikka.
Koskijärvellä tehtiin ruoppaustöitä ja
vesi laski meidän kohdallamme niin
paljon, että kahlaamalla pääsimme
Mattilan puolelle, jossa oli hiekkaka-
ri. Siellä olimme jo ennen talvisotaa
käyneet leikkimässä. Keksittiin Railin
kanssa, että viedään nuo pienet sinne
leikkimään meidän kanssamme. Niin
saataisiin uida rauhassa syvässä ran-
nassa. Reppuselässä kannoimme heidät
karille. Emme huomanneet ajan kuluja ja
vesi rupesi nousemaan. Pato oli avattu,
ja meille tuli kiire hakea muut lapset
pois – ehdimme kuitenkin nipin napin.
Lapsilla oli kuitenkin vielä vaaralli-
sempia leikkejä. Metsistä löytyi edelleen
sodan jäljiltä muun muassa kranaatteja
ja muuta rojua, joita lapset saivat käsiin-
sä. Eräät pojat koululuokaltani olivat
löytäneet jostain vanhan ase-
en. Tämä leikki päättyi onnettomuuteen, jossa
yksi pojista kuoli vahingonlaukauksen
luodista. Hautajaisten ja surun lisäksi
koimme toki myös elämän suuria ilon
hetkiä. Kylässämme vietettiin kahdet
sukulaiseni häät, jotka muistan. Sota
kuitenkin oli jatkuvasti läsnä ja loi var-
jonsa elämän ylle. Toinen näiden juhlien
sulhasista kaatui rintamalla vain kaksi
viikkoa häiden jälkeen.

Lapset viettivät muutoin suhteellisen
huoletonta elämää, mutta vaatepula nä-
kyi meillekin. Vielä talvisodan jälkeen
oli saanut ostettua ilman korttia vaat-
teita ja kenkiä. Pula kuitenkin paheni ja
nämä muuttuivat kortilla hankittaviksi.
Ostokortteja oli iso nivaska ja niistä tuli
pitää hyvää huolta, sillä jos sellainen
katosi, niitä ei kansanhuollosta saanut
helpolla uusia. Vaatteitamme ratkot-
tiin moneen kertaan suuremmiksi, kun
isompia ei ollut saatavilla. Olivat ne sen
aikaiset äidit ihme taikureita, kun saivat
lapsensa tuolloin vaateetettua.

Tuohon aikaan ei paljon matkusteltu.
Mieleeni on kuitenkin jäänyt muutama
tapaus. Ensimmäisenä matka Imatralle
sotaleskeksi jäänyttä kummitätiä tapaa-
maan. Se taisi olla joskus helluntain tie-
noilla. Kävimme uimassa Vallinkosken
kohdalla Vuoksessa, jonka vesi oli jää-
tävän kylmää. Toinen mieleeni jäänyt
matka ei sujunut aivan kommelluksitta.
Olin ollut käymässä Ylä-Sommeessa
mummoani tapaamassa ja Nuoraan ase-
malta hyppäsin epäonnekseni väärään
junaan, joka oli matkalla Uuraaseen.
Onneksi lippujentarkastaja saapui no-
peasti vaunuun jossa istuin ja ohjeisti
vaihtamaan juna-
Kaislahdessa. Tämä
oli sellainen kokemus, josta en pitkään
aikaan viitsinyt mainita kotona, sillä
vanhempani olisivat voineet estää seu-
raavat seikkailuni.

Näin muisteli entinen
– Kuren Helinä –

Vasemman puoleisessa kuvassa uuden
navetan seinustalla (v. 1943): Sisarukseni
Tommi, Ritva ja Niilo, kuvassa keskellä
Ritva ja minä, oikealla Anton-sedän
tyttäret Alli ja Linnea Kurki Mattilan
sillalla (kesällä 1944). Tässä sota-ajan
muotia. Kuvan taustalla näkyvä talo on
vieläkin olemassa..

Johannes-Seuran kesäretki tiistaina 20.8.2019

Tutustuminen Asikkalan kirkkoon ja Hämeenlinnan taidemuseoon

Lähtö tiistaina 20.8.2019 seuraavan aikataulun mukaan	
07.30.....	Lieto Shell
08.00	Turku linja-autoasema tilauslaituri
08.10.....	Kaarina Paraisten tienhaara
08.20	Piikkiö Shell
08.30	Paimio Tammisilta ABC

Matkalla tutustaan arkkitehti Georg Wileniuksen suunnittelemaan Asikkalan kirkkoon, joka on sisältä samanlainen kuin entisen Johanneksen pitäjän kirkko. Lisäksi vieraillaan Hämeenlinnan taidemuseossa, jossa on esillä mm. osa Viipurin museon kokoelmista ja lukuisten Suomen tunnetuimpien taiteilijoiden teoksia. Siellä on esillä myös kuuluisan maisema-
maalari Hjalmar Munsterhjelm laaja näyttely.

Aamukahvi ja sämpylä nautitaan Mäntsälän Juustoportilla ja lounas ruokailaan hotelli Tallukassa.

Matkan hinta 50 € sisältää ruokailut ja sisäänkäsyn ja se maksetaan Johannes- Seuran tilille TOP Kaarina F187 5710 8350 4278 97. Matkanjohtajana on Pekka Teräväinen ja asiantuntijana Paavo Väntsi.
18.30 Tulo Lieto – 19.00 Tulo Turku – 19.10 Tulo Kaarina – 19.20 Tulo Piikkiö – 19.30 Tulo Paimio
Tiedustelut ja ilmoittautumiset 31.7.2019 mennessä Pekka Teräväinen 0400-432668 tai pekka.teravainen@pp.inet.fi.

Johanneksen ja Viipurin toukokuiset kasvot

Hörkön sukuseuran ja **Simo Hörkön** sukuyhdistyksen yhteinen matka oli järjestyksessä toinen – edellisestä oli kulunut vain kaksi vuotta. Matkassa oli useita viime kerrallakin mukana olleita mutta myös ilahduttavan monta uutta kasvoa. Matkaemäntänä ja -isäntänä toimivat seurojen puheenjohtajat **Eira Laiho** ja **Reijo Hörkkö**. Vistamatkojen oivallinen **Seppo Santala** opasti meitä tälläkin kertaa suvereenisti isiemme maille.

Sää yllätti: Kannaksella ihailimme yhtäaikaa hiirenkorvalla olevia koivuja sekä vastasatanutta lunta. Tuuli oli kolea, mutta sadetta emme saaneet niskaamme. Ainakaan hyttyset eivät haitanneet menoa. Turhan optimistisesti kevätvaatteisiin pukeutuneet ehkä kaipaillivat toppatakkeja. Matkalaisten joukossa oli Karjalassa syntyneitä, seuraavaa polvea ja myös kolmannen ja neljännen polven jälkeläisiä.

Vanhaa ja uutta Viipuria

Viipurista saimme irti enemmän kuin edellisellä kerralla. Nyt pääsimme rauhassa tutustumaan **Alvar Aallon** suunnittelemaan kirjastoon. Paimion parantolasta tuttuja kaarevia muotoja, valoisuutta ja avaruutta ihailimme kilvan. Erittäin antoisa oli opastettu kävelykiertä vanhassa Viipurissa, jossa jo monia keskiaikaisia rakennuksia oli restauroitu ja otettu uudelleen käyttöön. Hyvä opas välitti rautaisannoksen kaupungin historiasta.

Tälläkin kerralla illallispaikkoina olivat Espilä ja Pyöreä torni. Edellinen viehätti uusvanhana rakennuksena ja jälkimmäinen tuttuina historiallisena kohteena. Ruoka maistui kummassakin paikassa. Tori- ja kauppahallistoksia ehdimme tehdä lähtöpäivänä.

Johanneksessa hautausmailla ja kotipaikoilla

Kotiseutupäivänä emme voineetkaan laskea kukkia Johanneksen kirkonmäen

muistoristille, koska paikalle kaivetun kuopan ympärille oli pystytetty aita. Hautausmaiden muistomerkeille sen sijaan veimme kukat. Uusi hautausmaa alkaa olla täynnä venäläishautoja aitauksineen ja tekokukkaseppeleinen. Ikävännäköinen oli jättepiste laajalle levinneine roskineen.

Lauantaina tutustuttiin kunkin matkalaisen omaan entiseen kotipaikkaan, Kaijalaan, Koskijärvelle, Tikkalaan ja Suonpäähän.

Tikkalassa me **Kristianin** jälkeläiset pysähdyimme entisen pajan kohdalle ja sieltä kävelimme pihapiiriin. Katsastimme jo edellisellä kerralla nähdyt kaksi pietarilaisten rakentamaa kesämökkiä. Omistajia ei ollut tällä kertaa paikalla, joten pudotimme tervehdyksemme kuistille. Nuorimpana ja ensimmäistä kertaa näihin suvun maihin tutustui **Santeri Hörkkö, Elin** ja **Taavetti Hörkön** pojanpojanpoika. Konkreettinen tutustuminen suvun menettyyn asuinpaikkaan on vaikuttava kokemus myös nuorille.

Koskijärvellä tutussa kahvittelupaikassa kuuntelimme hartaasti **Paavo Hörkön** jännittäviä muistoja evakkomatkoiltaan. On siinä silloisella nuorella pojalla ollut dramaattisia vaiheita, mutta onneksi tarina päättyi onnellisesti.

Kaijalan kylästä kotoisin olevan **Pentti Hörkön**, ”Myllyn Pentin”, tytär **Ritva Scott** oli käynyt 24 vuotta sitten täällä juurillaan. Tällä kertaa kylä näytti Ritvan mielestä paremman näköiseltä: on muutamia uusia taloja ja jopa jalkakäytäviä on rakennettu. Kotipaikasta on navetan rauniot jäljellä. EU:n komission kääntäjä Ritva on vuosi sitten aloittanut sukututkimuksen. Hänen mukanaan olivat pojat **Juni** ja **Aldo** sekä serkku **Timo Hörkkö**.

– Paikasta jää muistijälki lapsille, joten historia on turvattu 50 vuotta eteenpäin, totesi Ritva. Hänen mukaansa tärkeä projekti on hiljaisen tiedon jakaminen nuoremmille. Timo Hörkön

mielestä on mielenkiintoista nähdä, mistä oma isä on lähtöisin.

Nuorten kokemuksia

Helsingissä kokkina toimiva 28-vuotias **Juni Scott** piti reissua hyvänä kokemuksena. Edellisen kerran hän on käynyt Venäjällä neljä vuotta sitten. Maisemat muistuttavat hänen mielestään Suomen maisemia, mutta rakennukset ovat toisenlaisia. Hän pohti, mikä on nuorten tilanne nyky-Johanneksessa; onko heillä tekemistä.

–Viipuri on siisti kaupunki. Siellä olisi hyvä skeittipaikkoja. Niitä kokeilemaan voisi tulla uudelleen.

Aldo Scott, 24, toimii Lontoossa markkinointisuunnittelijana, ja hänelle matka Karjalaan oli ensimmäinen. Vaikka hänellä oli (turhia) ennakkoluuloja mm. ruoan suhteen, hän lähti mukaan mielellään. Kaijalassa vaarin talon raunioilla käyminen oli hänelle matkan kohokohta. Suomen historia oli koulusta tuttua, ja nyt hän koki pystyvänsä samastumaan esim. evakkomatkoihin.

–Oli myös mukava tutustua sukulaisiin. Lontoossa on 8 miljoonaa asukasta ja turistikin lisäksi, joten siellä katoaa joukkoon. Täällä tuli tunne samaan porukkaan kuulumisesta.

Viipuri oli Aldon mielestä mielenkiintoinen kaupunki. Siellä näki venäläistä kulttuuria ja voi havaita venäläisten ja suomalaisten rakennusten tyylierot. Hyvä asia on yritys kunnostaa vanhoja rakennuksia.

Tällä kertaa tullimuodollisuudet niin meno- kuin paluumatkallakin hoituivat joustavasti. Kotimatka sujui suunnitelmien mukaan. Kiitokset matkaemännälle ja -isännälle sekä kaikille mukana olleille.

– Kaija Sipilä –

Timo Hörkkö, Ritva Scott, Juni ja Aldo Scott Espilän edessä. Alvar Aallon kirjaston aaltoja.

Kattavaa isännöintipalvelua Turun alueella

Turun talousalueen suurimpana yksityisenä isännöitsijätoimistona olemme tarjonneet kokonaisvaltaisia isännöintipalveluita jo yli 50 vuoden ajan. Se on luonut näkemyksen siitä, miten isännöintialan ammattilaisen tulee toimia.

Varsinais-Suomen Isännöintitalo Oy on auktorisoitu ja ISA ry:n auditoima, työntekijöidensä omistama isännöitsijätoimisto.

Kaipaako taloyhtiönne ammattitaitoisen ja osaavan isännöitsijätoimiston palveluita? **Ota meihin yhteyttä!**

Olette lämpimästi tervetulleita tutustumaan toimistoomme!

V-S Isännöintitalo Oy

Ari Kesäläinen, Toimitusjohtaja, RI (YAMK), AIT, ISA
p. 020 722 9944, 0400 523 194
Maariankatu 4 C, 20100 Turku
ari.kesalainen@isannointitalo.fi

www.isannointitalo.fi

Sairaset ja Sairasten jälkeläiset!

Sairasten sukuseura etsii tietoja ja sukuselvityksiä Johanneksen alueen Sairasista. Pienikin tieto voi olla meille tärkeä. Tai jos olet kiinnostunut tutkimaan Johanneksen Sairasia, ota yhteys.

– Sari Suurinkeroinen –

sari.suurinkeroinen(at)gmail.com, puhelin 050 3414 944
Sairasten sukuseura ry

Johannekselainen

Johannekselainen ilmestyy 9 kertaa vuodessa

Kustantaja ja julkaisija:

Johannes-Seura ry

Toimisto:

Myllytie 1 (Kirkonkulma) 21500 Piikkiö, puh. 02-4795 118

Avoinna: **keskiviikkoisin** klo 12-17 sekä kuukauden **ensimmäisenä**

ja **kolmantena arklauantaina** klo 10-15. (ks. sivu 2)

www.johannes.fi

sähköposti: Johannesseura@elisanet.fi

Päätoimittaja:

Hannu Rastas, Saksantie 89, 21500 Piikkiö

Puh: 050-3541 363

Sähköposti: hannu.rastas@dlc.fi

Lehtitoimikunta:

Marjatta Haltia, Liisa Katajainen, Sari Scimone, Kaija Sipilä

ja päätoimittaja.

Lehden toimittajat:

Kaikki lukijamme, johannekselaiset ja heidän ystävänsä.

Ilmoitushinnat: 0,55 €/palstamm (perusteena 4-palstainen sivu,

palstan maksimileveys 70 mm).

Säännöllisistä jatkuvista ilmoituksista alennus.

Kuolinilmoitukset:

- korkeus < 10 cm = 80 €

- korkeus enintään 10-15 cm = 100 €

Kiitosilmoitukset: 5 €.

Tilaushinnat vuonna 2019:

Vuosikerta (9 lehteä) 30 € Suomi ja Ruotsi, muut maat 35 €.

Lisänumerot 3 €/kpl + mahdolliset toimituskulut.

Piikkiön Osuuspankki FI54 4714 1020 0595 46.

Toimituksellinen aineisto:

Lukijoiden kirjoituksia ja kuva-aineistoa otetaan muokattavaksi

julkaisemista varten tai julkaistavaksi sellaisenaan.

Vastuu ja päätökset julkaisemisesta ovat toimituksen. Julkaisemisen

jälkeen alkuperäiset kuvat palautetaan,

muu aineisto pyydetään.

Vastuu ilmoituksista:

Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti

ei vastaa. Ilmoituksen poisjäämisestä tai muusta julkaisemisesta

sattuneesta virheestä lehden vastuu rajoittuu enimmillään

ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

Taitto: Esa Haltia

Sata-Pirkan Painotalo Oy